

ning, der finder sted på deres anbringelsessted som en integreret del af det samlede tilbud.

Der skal så at sige være styr på, hvad man gør med disse børn, og det er selvfølgelig uacceptabelt, hvis børn i den undervisningspligtige alder kan opgives ved at blive udskrevet af folkeskolen uden at være henvist til anden undervisning. Det problem synes jeg, at lovforslaget tager hånd om på en fornuftig og forsvarlig måde. Stederne skal være godkendt til at give den form for specialundervisning, og der skal føres tilsyn af skolemyndigheden. Det er vigtigt, at de forhold er i orden, og det skal der være sikkerhed for.

Forslaget giver mulighed for at fravige uddannelseskravet til personalet efter folkeskoleloven, men forudsætningen er stadig, at de personer, der påtager sig arbejdet med disse børn, har den fornødne faglige og pædagogiske indsigt, som der står i bemærkningerne. Netop i de tilfælde, hvor det kan være et væsentligt mål blot at gøre et barn modtagelig for undervisning, kan man være nødt til at vurdere nogle menneskelige kvalifikationer højere end et eksamensbevis.

Jeg har endvidere ligesom SF og Dansk Folkeparti bemærket, at der i høringsvarene rejses en række spørgsmål, bl.a. spørgsmålet om, hvem der skal føre tilsyn, og det vil CD også gerne se på under udvalgsarbejdet.

CD kan tilslutte sig forslaget, og vi ser positivt på det kommende udvalgsarbejde.

Elisabeth Arnold (RV):

Børn, der anbringes uden for hjemmet, har vanskelige forhold, og derfor er det vigtigt, at samfundet tager hånd om, at det sted, hvor de anbringes, ikke blot sørger for dem på det sociale og det velfærdsmæssige område – det vil sige, at børnene har det godt, har et trygt miljø at leve i, får mad og tøj og alle de banale ting – men også for, at børnene lærer det, de skal, sådan at de ikke kommer bagud i forhold til det, de ville have lært i den almindelige folkeskole.

Lovforslaget her giver forslag til, hvordan den undervisningsmæssige del af tilsynet skal finde sted, og vi mener, det er et fornuftigt forslag til at løse et problem, som har været uløst alt for længe.

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig lovforslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten støtter lovforslaget. Det er oplagt, at børn i den undervisningspligtige alder, der er anbragt uden for hjemmet, sikres en ordentlig undervisning. Det er vigtigt, at der findes en vifte af tilbud til børn, der af den ene eller den anden grund ikke kan bo hjemme og følge undervisningen på den lokale folkeskole eller friskole. Det er afgørende, at vi sikrer denne gruppe af børn den bedst mulige undervisning, og derfor ser jeg også frem til udvalgsbehandlingen.

Jeg har et spørgsmål til ministeren, som kan besvares i dag, men ellers må jeg tage spørgsmålet op under udvalgsarbejdet. Man kan læse i en artikel i Information fra den 10. marts 1998, at der er en gruppe børn på opholdssteder, der kan komme i klemme, når de skal til folkeskolens afgangsprøver. Det vil sige, at de altså har fulgt undervisningen på opholdsstedet, men skal gå til eksamen som privatister på en folkeskole. Det virker ikke rimeligt, at børn, der har problemer nok at slås med i modsætning til andre børn, skal til eksamen i fremmede omgivelser og hos fremmede lærere. Det håber jeg, vi kan få opklaret.

Herudover kan jeg fuldt ud tilslutte mig de spørgsmål, som ordføreren fra SF, fru Baastrup, var inde på, nemlig spørgsmålet om ansvarsfordeling og spørgsmålet om, hvad det overhovedet er for en type af opholdssteder og skoler, som disse børn skal være på.

Som sagt tilslutter vi os forslaget og håber, at vi kan nå frem til en afklaring på de områder, jeg har omtalt.

Tom Behnke (FP):

Der er mange forslag her i Folketinget, som er teknisk meget vanskeligt tilgængelige. Dette lovforslag er jo i virkeligheden ganske enkelt og nemt at gå til, men ministeren har over 11 sider forsøgt at bruge nogle formuleringer, så det næsten er umuligt at finde ud af, hvad det er, forslaget går ud på.

Men efter at have læst forslaget et par gange med disse meget snørklede og snirklede vendinger, som man bruger fra ministeriets side, er jeg nået frem til, at det her må handle om tvangsanbragte børn, der er så umulige, at de ikke kan være i folkeskolen, og om, at vi sikrer, at de trods det alligevel får en undervisning efter lovgivningen. Det kan vi selvfølgelig ikke have noget imod. Men det undrer mig, at mini-